

— megsértette a 91/271/EGK irányelv 3. és 5. cikkét, mivel Viseu agglomerációja esetében nem ügyelt arra, hogy az említett agglomeráció a 3. cikkben foglaltaknak megfelelően rendelkezzen településiszennyvíz-gyűjtő rendszerrel, valamint hogy az említett szennyvizeket az irányelv 5. cikkében foglaltaknak megfelelően szigorúbb követelményű kezelésnek vessék alá, mint a 4. cikkben szereplők.

— A Portugál Köztársaságot kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Több olyan agglomeráció is létezik, amely nem felel meg az irányelv rendelkezéseinek: ezek közül hét agglomeráció a 3. cikkben foglaltaknak nem felel meg, a többi tizenkettő pedig az 5. cikkben foglaltaknak.

A kérdéses agglomerációk közül néhány a szennyvizet semmiféle kezelésnek nem veti alá.

Az *érzékeny területeken* a települési szennyvizek kibocsátását illetően az irányelv a területekre bocsátott szennyvizek szigorúbb követelményű kezelését írja elő, mint a más területekre bocsátott szennyvizek tekintetében előírtak.

A II. melléklet B. része értelmében a tengerparti területek és környezet akkor minősíthető kevésbé érzékeny területnek, ha a szennyvízkibocsátás e terület sajátos morfológiai, hidrológiai vagy áramlási adottságainak köszönhetően nem jár káros hatással a környezetre.

Az irányelv 6. cikkének (2) bekezdése meghatározza, hogy a kevésbé érzékeny területekre bocsátott települési szennyvizet milyen feltételek mellett lehet enyhébb követelményű kezelésnek alávetni. E rendelkezés különösen azt írja elő, hogy a 10 000 és 150 000 lakosegyenérték közötti nagyságú városi agglomerációkból származó azon települési szennyvizek, amelyeket tengerparti vizekbe bocsátanak, csak akkor vehetők alá enyhébb követelményű kezelésnek, ha az átfogó vizsgálatok azt mutatják, hogy az említett kibocsátások nem járnak káros hatással a környezetre, feltéve, hogy az e vizsgálatokkal kapcsolatos valamennyi lényeges információt a Bizottság rendelkezésére bocsátották.

(¹) A települési szennyvíz kezeléséről szóló, 1991. május 21-i 91/271/EGK tanácsi irányelv (HL L 135., 40. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 2. kötet, 26. o.)

Az Amtsgericht Köln (Németország) által 2010. május 10-én benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Hannelore Adams kontra Germanwings GmbH

(C-226/10. sz. ügy)

(2010/C 209/23)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Amtsgericht Köln

Az alapeljárás felei

Felperes: Hannelore Adams

Alperes: Germanwings GmbH

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Kell-e alkalmazni a visszautasított beszállás és légi járatok törlése vagy hosszú késése esetén az utasoknak nyújtandó kártalanítás és segítség közös szabályainak megállapításáról, és a 295/91/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. február 11-i 261/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (¹) 4. cikkének (3) bekezdését, ha az utas, aki megerősített helyfoglalással rendelkezik oda- és visszaútra, nem jelenik meg a visszaútra történő utasfelvételre, és ez a következő tényálláson alapul:

— Az üzemeltető légitársaság az odaútra történő utasfelvételre időben jelentkező utas odaútra való beszállását annak akarata ellenére visszautasította, és bejelentette, hogy a visszaútra való beszállást is visszautasítja.

— A beszállás visszautasítása azon alapul, hogy az üzemeltető légitársaság tévesen azt feltételezi, hogy egy visszatérhelés miatt kezelési díj illeti meg, amelyet az utas még nem fizetett meg.

(¹) HL L 46, 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 7. fejezet, 8. kötet, 10. o.